

Sào huyết của quân khủng bố ở đâu?

Phạm Đà Giang

- Anh ơi! em thấy nhiều nước trên thế giới liên tục bị quân khủng bố ôm bom tự sát, phá hoại lung tung; người chết nhiều vô kể, nhà cửa lâu đài, đền thờ, trường học, bến xe, chợ búa tan hoang đổ nát... Khiến bao nhiêu những cuộc hành quân truy quét, bao nhiêu những quốc gia liên kết với nhau để truy lùng quân khủng bố. Ấy vậy mà xem ra vẫn không giảm khủng bố, vậy sào huyết của quân khủng bố ở đâu mà họ ẩn nấp khéo thế? *Vinh cười thật vui, đoạn trả lời:*

- Mô Phật, em hỏi sào huyết của quân khủng bố ở đâu ư? Giả thử anh biết, liệu có nên chỉ ngay nơi đó hay chẳng! Khó đấy, nhưng anh sẽ chỉ, chỉ thật rõ cái mật khu mà quân khủng bố làm sào huyết để huấn luyện quân khủng bố trước khi xuất phát đánh vào những mục tiêu mà bộ chỉ huy quân khủng bố đã chọn lựa trước. Anh chỉ một cách chính xác, chính xác tựa hồ như giao điểm của hai đường hoành độ và tung độ gặp nhau vậy. Tức là mật khu của quân khủng bố không phải ở trong núi rừng hang động, cũng không có ở hầm hố các thị thành, lại càng không có ở Iraq hay A-Phú-Hãn... Sào huyết của quân khủng bố nó ở ngay trong tim những con người khủng bố. *Giang ngờ ngác hỏi:*

- Trong tim ra làm sao mà có thể chứa nổi cái sào huyết của quân khủng bố vậy?

- Trái tim mỗi con người chúng ta đều như nhau, có khác chẳng là trái tim này có chứa chất hận thù uất ức, trái tim khác có chứa chất cuồng tín, có trái tim thì chứa chất lăm lăm, ngộ nhận, thậm chí còn có trái tim ham cái danh được phe nhóm vỗ tay hoan hô, thế là dù một giây huy hoàng rồi tắt ngúm cũng thành quân khủng bố như thường... v.v Thế rồi có người khêu dấy, xúi giục và tạo điều kiện cho chất đó bùng lên. Thế là thành quân khủng bố dễ như chơi.

- Anh có thể nêu vài ví dụ coi.

- Sự hận thù được hình thành bởi nhiều mặt: Từ nước này đối với nước kia, từ chế độ độc tài đối với nhân dân,

từ những kẻ có quyền lực chèn ép người cô thế, từ những kẻ ý thể lực mạnh, tước đoạt và bóc lột sức lao động và tài sản của người yếu thế hơn mình... v.v Ví dụ:

*Vì quyền lợi kinh tế và chính trị của nước mạnh, đem quân tới nước yếu hơn để vơ vét tài nguyên của nước họ đồng thời áp đặt thể chế chính trị lên đất nước người ta... Cho nên vì tự ái dân tộc, vì mất chủ quyền quốc gia và mất luôn cả nền kinh tế tài chính về tay kẻ ngoại bang, cho dù dưới chiêu bài gì đi nữa...

*Đối với chính thể quốc gia, mà không có đối lập, thì chính quyền đó trở thành độc tài; muốn làm gì thì làm, bạo ngược, sách nhiễu, vơ vét và chèn ép người dân thấp cổ bé họng. Chẳng hạn như tại nước ta, đã và đang xảy ra những vụ chiếm đất và nhà cửa của người dân, nhưng bồi hoàn cho họ chỉ bằng một phần còn con so với giá trị của họ lúc bấy giờ. Cho dù lấy đất của họ để làm việc công ích đi nữa. Tại sao làm công ích lại để cá nhân họ phải chịu thiệt một mình mà không bồi hoàn thỏa đáng cho họ, rồi đưa vào tổng giá thành công trình có được không? Chưa kể trường hợp Tỉnh, Huyện, Xã và những kẻ có quyền thế lợi dụng chính sách bóc lột đó để thu mua nhà đất của dân với giá rẻ mạt, rồi họ phân lô đem bán với giá gấp 50 – 60 hay 100 lần giá mua của người dân đen... Thế rồi, hàng ngàn hàng vạn lá đơn khiếu nại lên chính phủ trung ương, nhưng cũng không được giải quyết (phải chăng những nhân vật chớp bu ấy cũng đã dự phân chia chác với nhau rồi). Cuối cùng, nỗi khổ niềm đau trong lòng người dân biến thành hận thù! căm tức! Nếu có kẻ nào đó rí tai xúi giục và giúp phương tiện, thì người đó lập tức biến thành bảo động; khủng bố tức thời. Bằng chứng, đã có lần người không có điều kiện để khủng bố, nhưng cũng không chịu nổi căm hờn uất ức đối với nhà cầm quyền, đánh đốt lửa tự thiêu!!! Nhưng tiếc thay, những hành động quả cảm đó đã không thức tỉnh được lòng tham của con người có quyền lực... Chỉ vì họ muốn cho xác thân mình được sung sướng, người ta đã không ngần ngại tranh chấp và tiêu diệt nhau, làm hại nhau, lừa bịp nhau; Họ có thể làm tất cả những gì xấu xa nhất để cho xác thân được sung sướng.

*Đối với cuồng tín cũng chẳng hơn gì, nhưng dưới hình thức khác; phong thánh, tử đạo! Rồi môn phái này chụp mũ môn phái kia, môn phái kia xuyên tạc môn phái nọ... Đoạn xúi giục những kẻ vô minh ôm bom cho nổ trong nhà thờ môn phái khác, hoặc ngoài chợ hay trong trường học, nơi bến xe... để được phong thánh, lên thiên đàng lấy ba bốn chục cô vợ trẻ đẹp... v.v và v.v

*Biết đâu còn những vụ hiểu lầm nhau mà không có sự đối thoại nghiêm túc, hầu san bằng những dị biệt nếu có... *Giang hỏi:*

- Với tình trạng rối ren như thế, anh bảo phải giải quyết ra sao cho nhân loại bớt ân oán hận thù, tăng tình yêu thương với nhau hơn, ngõ hầu không còn cảnh chiến tranh, chém giết giữa con người với người nữa? *Vinh vui về giảng giải:*

- Em giỏi đó, đã đặt câu hỏi vào trọng tâm của vấn đề. Nếu chỉ nói thôi thì dễ dàng lắm, cái khó là thực hiện những điều mình nói cơ. Mà thực hiện ư! Em ơi! Vô vàn khó khăn đấy. Nghĩa là, ta sẽ cùng nhau giải quyết từng bước như sau:

1) Cải tổ toàn cầu; Muốn cải tổ bất cứ ở cấp nào, trước tiên phải cải tổ tâm hồn và tư tưởng con người trước đã.

2) Mọi công dân trên thế giới, phải quán triệt cho bằng được chân lý: ***"Bom đạn không thể đem lại tình yêu thương được, bạo lực và gian dối không cưỡng hiếp được chân lý, lẽ phải..."***

3) Không nên dùng cái huyền thoại kêu gọi Thống nhất trong lúc mình vẫn tiếp tục kỳ thị nhau, hận thù nhau và quay lưng lại với nhau, thì đó chỉ là giả dối với nhau. Khiến tạo sự nghi ngờ, chia rẽ và tăng sự dị biệt thêm nữa...

4) Đừng tước đoạt những gì của người khác, lấy làm của mình, cho phe nhóm mình, cho dân tộc mình...

5) Mọi người hãy lo cho nhu cầu tinh thần y như đã lo cho nhu cầu vật chất. Phải hiểu rằng: Nếp sống càng tiện nghi, thì lại càng lao tâm nhọc trí để đạt cái tiện nghi cao hơn nữa (đã có ăn lại muốn ăn ngon hơn, đủ sống lại muốn muốn sống sang giàu, được sang giàu lại muốn sống giàu sang hơn thế nữa). Ta hãy sống giản đơn, đạm bạc với những nhu cầu cần thiết mà thôi, thì tâm hồn tự nhiên được thanh thản và không bị khổ đau. Bởi vì: Hết đầu có của cái vật chất cao sang là ở đó có tranh chấp lẫn nhau... (nếu Iraq không có nhiều giếng dầu thì chiến tranh làm gì xảy ra).

6) Mọi người phải lắng nghe nhau, chẳng những phải nghe bằng tai, mà còn phải nghe bằng trí tuệ và tâm cảm của tấm lòng nữa để dễ cảm thông nhau.

7) Cần có sự đối thoại, chia sẻ, góp ý với nhau, học hỏi lẫn nhau một cách chân thành là hết sức quan trọng và cần thiết.

8) Hãy làm nhỏ cái bản ngã của mình lại và xem mọi người thật sự đều bình đẳng với nhau chứ không chỉ ở đâu môi chót lưỡi.

Chỉ có vậy thôi, nếu mọi người công dân trên thế giới mà làm được như vậy, thì tình yêu thương không cần tìm kiếm đâu xa, tự nhiên cũng hiển lộ. Và khủng bố tự tiêu tan từ mật khu của nó.

Phạm Đà Giang

Gỏi sưa chay

Vật Liệu:

- 10g rau câu
- 2 trái dưa chuột
- 2 củ cà rốt
- 3 cây mì căn
- 2 trái ớt đỏ
- 100g đậu phộng
- 50g tàu hủ ky
- 2 trái chanh
- 50g mè
- Bột ngọt, tỏi, ngò
- Tàu vị yếu, đường, muối
- Bánh tráng nướng
- 2 muỗng súp dầu ăn
- 1 củ hành tây

Cách Làm:

Giai đoạn 1: sửa soạn

Rau câu: ngâm nước độ 5 phút, vớt ra xắt khúc, để ráo

Dưa: gọt bỏ ruột, xắt như cọng giá

Cà rốt: Làm giống như dưa

Mì căn + tàu hủ ky: xắt như cọng giá, chiên sơ

Ớt: xắt sợi

Đậu phộng: rang vàng, đâm nhỏ

Mè: đãi sạch, vang vàng, đâm nhỏ

Cà rốt, dưa chuột trộn chung với 2 muỗng đường nhồi cho ra nước. Dùng khăn vắt ráo

Giai đoạn 2: trộn gỏi

Tất cả các thứ trộn đều, nêm đường, muối, bột ngọt, nước cốt 2 trái chanh.

Nêm vừa ăn cho vào 2 muỗng dầu ăn đã khử tỏi Bày thức ăn ra đĩa, bên trên rắc đậu phộng và ngò cùng ớt tia hoạ Gỏi sưa chay ăn với bánh tráng nướng.

Hương-Việt